

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII KADENCJA**

Warszawa, dnia 20 stycznia 2012 r.

druk nr 46

**MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
SEKRETARZ KOMITETU
do SPRAW EUROPEJSKICH
Marek TABOR**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na wniosek skierowany w dniu 3 stycznia 2012 r. do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w trybie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. nr 213, poz. 1395), w załączeniu przekazuję stanowisko Rządu w sprawie dokumentu UE:

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW Program prac Komisji na rok 2012: Odnowa Europy COM(2011) 777.**

Z wyrazami szacunku

(-) Marek Tabor

STANOWISKO RZĄDU

I. METRYKA DOKUMENTU

Tytuł
KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Program prac Komisji na rok 2012: Odnowa Europy

Data otrzymania dokumentu przez Parlament RP	Data przyjęcia stanowiska przez Komitet do Spraw Europejskich
22 listopada 2011 r.	16 stycznia 2012 r.

Sygnatury			
Komisja Europejska	COM(2011) 777	Rada UE	17394/11

Instytucja wiodąca
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Instytucje współpracujące
KPRM, MAiC, MEN, MF, MG, MKiDN, MNiSW, MON, MPiPS, MRiRW, MRR, MS, MSiT, MSP, MSW, MŚ, MTBiGM, MZ, UOKiK, UZP, NBP

II. CEL DOKUMENTU

Program prac Komisji na rok 2012 – Odnowa Europy stanowi prezentację zamierzeń Komisji Europejskiej w zakresie działalności legislacyjnej oraz pozalegisłacyjnej w 2012 roku.

Podstawą programu Komisji jest sprostanie wyzwaniom stojącym przed Unią Europejską, zarówno pod względem gospodarczym, jak i politycznym. Proponowana przez KE *odnowa Europy* ma doprowadzić do zmiany sposobu, w jaki Europejczycy przeciwstawiają się obecnemu kryzysowi.

Opierając swój program na ideach przywołanych przez Przewodniczącego J.M. Barroso w *Orędziu o stanie Unii Europejskiej* ogłoszonym w Parlamencie Europejskim we wrześniu 2011 r., Komisja Europejska wskazała nadrzędny priorytet, jakim jest wspieranie trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy. Poprzez przywrócenie wzrostu gospodarczego i zaufania, KE zamierza doprowadzić do rozwoju modelu społecznego UE.

Większość proponowanych przez KE inicjatyw koncentruje się na perspektywie długoterminowej zmierzającej do budowy trwałego wzrostu, wysokiego poziomu zatrudnienia oraz sprawiedliwego społeczeństwa w całej UE. Szereg z tych inicjatyw ma na celu promocję konkurencji, minimalizację społecznych kosztów kryzysu, przywrócenie koniunktury oraz przejście do przyszłej zrównoważonej gospodarki.

Komisja Europejska podzieliła swój program na cztery kluczowe obszary:

1. budowa stabilnej i odpowiedzialnej Europy;
2. budowa Unii trwałego wzrostu i solidarności;
3. umacnianie pozycji UE na arenie międzynarodowej;
4. inteligentne regulacje prawne i ich skuteczne wprowadzanie w życie.

W ich ramach wskazane zostały działania do podjęcia oraz problemy do rozwiązania.

III. DOKUMENTY POWIĄZANE

18 – miesięczny Program Rady, program w ramach trio prezydencji PL-DK-CY (1 lipca 2011 – 31 grudnia 2012 r.)

IV. STANOWISKO RZĄDU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zasadniczo popiera działania zawarte w *Programie prac Komisji na rok 2012 - Odnowa Europy*.

W porównaniu z analogicznymi dokumentami z lat ubiegłych Program Komisji może zostać oceniony jako mało ambitny. Jednakże w niektórych obszarach agenda UE będzie w dużej mierze zdominowana przez prace nad kluczowymi projektami przedstawionymi w 2011 r., jak np. wybrane inicjatywy w ramach rynku wewnętrznego, kolejne Wieloletnie Ramy Finansowe, WPR 2020, rozwój infrastruktury energetycznej. Ponadto, dominacja rozwiązań antykryzysowych wskazuje na właściwą i realistyczną identyfikację głównych wyzwań stojących przed UE w 2012 roku. Nadanie priorytetu inicjatywom, które mogą mieć natychmiastowy wpływ na wzrost i zatrudnienie oraz rzeczywiście przyczyniać się do ożywienia gospodarczego stanowi kontynuację agendy na rzecz wzrostu, zainicjowanej przez prezydencję polską. W ocenie Rządu RP jest to właściwa droga przyspieszenia wyjścia z kryzysu oraz odbudowania zaufania społecznego. Działania te muszą zmierzać do pogłębienia integracji i poprawy konkurencyjności całej UE, przy czym nie powinny się wśród nich znaleźć inicjatywy, które mogłyby kolidować z realizacją priorytetowych działań pro wzrostowych.

Powodzenie inicjatyw KE zależy od aktywnej współpracy instytucji unijnych oraz rządów krajowych, a także wszystkich pozostałych interesariuszy w państwach członkowskich – przede wszystkim parlamentów narodowych, ale także partnerów społecznych, organizacji pozarządowych i in. Polska popiera postulowane przez Komisję elastyczne podejście do prac nad zaproponowanymi inicjatywami i koncentrację na najważniejszych propozycjach. Rząd RP wyraża również zdecydowane poparcie dla posługiwania się metodą wspólnotową jako wypróbowanym narzędziem współdziałania.

V. UZASADNIENIE STANOWISKA RZĄDU

Projekt stanowiska został opracowany z zachowaniem struktury tematycznej zastosowanej przez KE w części ogólnej komunikatu (listy inicjatyw stanowiące załączniki do komunikatu KE nie odpowiadają strukturze dokumentu podstawowego i zawierają jedynie podział na inicjatywy przyszłe (załącznik I), inicjatywy na rzecz uproszczenia i zmniejszenia obciążeń administracyjnych (załącznik II) oraz wykaz rozpatrywanych wniosków, które powinny zostać wycofane (załącznik III)).

Odnosząc się do proponowanych przez KE projektów przewidzianych w ramach poszczególnych części *Programu prac Komisji na rok 2012 - Odnowa Europy*, Rząd RP prezentuje następującą ocenę najistotniejszych z nich:

BUDOWA STABILNEJ I ODPOWIEDZIALNEJ EUROPY

Reforma sektora finansowego: inwestycja w zaufanie

W Programie prac na 2012 r. Komisja Europejska odwołując się do aktualnej sytuacji gospodarczej i finansowej w Unii Europejskiej, skoncentrowała się na działaniach, które przy odpowiedniej priorytetyzacji zadań i możliwie szybkim procedowaniu mają za cel pobudzenie wzrostu gospodarczego. Zmierzają one przede wszystkim w kierunku **zwiększenia nadzoru polityki budżetowej i gospodarczej państw członkowskich**, w szczególności państw strefy euro oraz zasadniczej **zmiany kształtu nadzoru i regulacji sektora finansowego**. Pozytywnie należy ocenić, iż Komisja Europejska, jako główny priorytet w pracach w 2012 r., nadała **skutecznej implementacji tzw. „sześciopaku”**, tj. nowych aktów prawnych w zakresie zarządzania gospodarczego.

KE zapowiada również **realizację drugiej edycji Semestru Europejskiego**, który powinien przynieść pozytywne skutki dla gospodarek państw członkowskich UE już w 2013 r. W opublikowanym w listopadzie 2011 r. Komunikacie – Roczna Analiza Wzrostu Gospodarczego na 2012 r. (tzw. *Annual Growth Survey 2012*) KE zidentyfikowała 5 głównych wyzwań dla całej UE na 2012 r., tj. działania na rzecz zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenie normalnych warunków kredytowania gospodarki, działania na rzecz obecnego i przyszłego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności, walka z bezrobociem i społecznymi skutkami kryzysu oraz modernizacja administracji publicznej. Priorytetowe podejście do ww. tematu będzie w pełni popierane przez Polskę.

Jednocześnie KE zapowiedziała dalsze prace nad regulacjami sektora finansowego. Komisja koncentruje się przede wszystkim na inicjatywach, których celem jest kompleksowy przegląd regulacji w ww. zakresie. Dotyczą one m. in. ochrony inwestorów – KE zamierza dokonać **przeglądu zasad dotyczących przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania (UCITS)**. Ponadto zaproponuje inicjatywy dotyczące **ujawniania informacji na temat złożonych produktów inwestycyjnych** na etapie poprzedzającym zawarcie umowy oraz w zakresie

pośrednictwa ubezpieczeniowego. W przyszłorocznych planach Komisji znajduje się również publikacja łącznej **oceny skutków reform sektora finansowego**. Powyższe propozycje KE, w szczególności w zakresie ochrony inwestorów wydają się interesujące z punktu widzenia Polski. Należy z uznaniem przyjąć działania KE zmierzające do wdrożenia powyższych rozwiązań, gdyż są one istotne przede wszystkim z punktu widzenia uczestników rynków finansowych w UE.

Finansowanie przyszłych wydatków: zabezpieczenie stabilnych dochodów publicznych

W zakresie kwestii podatkowych KE odnosi się do prac nad **stworzeniem nowoczesnego systemu podatku VAT** (wstępem do tego typu działań może stać się opublikowany w dniu 6 grudnia 2011 r. komunikat na temat przyszłej Strategii VAT – COM(2011) 851) Polska zgadza się ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, iż po blisko 20 latach od wprowadzenia jednolitego rynku, zasadnym jest przeprowadzenie pogłębionej dyskusji nad reformą obecnego systemu podatku VAT. Z punktu widzenia Polski ww. reforma mogłaby przyczynić się do wzrostu gospodarczego poprzez ożywienie jednolitego rynku i konsolidację fiskalną w państwach członkowskich UE.

Przedstawiony przez KE w 2011 r. szereg inicjatyw mających na celu **zmianę proporcji udziału sektora finansowego w finansach publicznych**, jak przerzucenie obciążeń podatkowych na zużycie zasobów (opodatkowanie energii) oraz poprawę funkcjonowania rynku (wspólna skonsolidowana podstawa prawna opodatkowania osób prawnych) będą kontynuacją prac prowadzonych przez Polskę jako prezydencję. W odniesieniu do kwestii **opodatkowania energii** kluczowy dla Polski będzie wpływ proponowanych przez KE rozwiązań na plany szybkiego stworzenia w Polsce podatku od kopaliny, a także uwzględnienie w planach KE opodatkowania surowców energetycznych takich jak np. gaz łupkowy. W tym kontekście istotne będzie analizowanie, na ile długofalowe plany opodatkowania energii oraz renta surowcowa wpłyną na wzrost cen energii w Polsce. W przypadku **wspólnej skonsolidowanej podstawy prawnej opodatkowania osób prawnych (CCCTB)** prace na forum UE będą w szczególności analizowane pod kątem wpływu i wzajemnego oddziaływania proponowanych przez KE rozwiązań na projektowane zmiany w ustawie o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników.

Komisja zapowiedziała również przedstawienie dokumentu prezentującego stan unii celnej. KE ma zamiar zawrzeć w nim ogólną **ocenę funkcjonowania unii celnej**, stojących przed nią

wyzwań i możliwości w zakresie zabezpieczeń dla jednolitego rynku i ochrony obywateli. W ocenie Polski podstawowym obszarem wymagającym wzmocnienia jest obszar zwalczania nieprawidłowości. Polska z dużym zainteresowaniem oczekuje propozycji KE w tym zakresie. Równocześnie w zakresie wzmocnienia zabezpieczeń dla jednolitego rynku i ochrony obywateli, Rząd RP opowiada się za kontynuacją właściwego **wdrażania przepisów wykonawczych do Zmodernizowanego Kodeksu Celnego** oraz kontynuacją prac nad zmianą legislacji dotyczącej **działań organów celnych przeciwko towarom podrabianym**.

KE zapowiada ponadto prezentację **rozwiązań zmniejszających obciążenia dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz innych przedsiębiorstw, których działalność ma charakter transgraniczny**. Polska z pewnością będzie popierać wszelkie propozycje mające na celu redukcję obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw w UE, jednakże konkretne stanowisko zależeć będzie od kształtu i kierunku szczegółowych propozycji KE.

Mając na celu minimalizację skutków kryzysu gospodarczego KE zapowiedziała również przeprowadzenie szczegółowej **oceny wprowadzenia zmian w rozporządzeniu w sprawie postępowania upadłościowego**. Kompleksowa zmiana prawa upadłościowego była m.in. jednym z priorytetów polskiej prezydencji. W tym kontekście wskazane będzie przeprowadzenie oceny istniejących oraz planowanych polskich rozwiązań pod kątem potencjalnych zmian w rozporządzeniu UE (skala dostosowania zmian planowanych w Polsce do zmian planowanych w nettingu upadłościowym oraz ich spodziewanych skutków).

W odniesieniu do propozycji **ustanowienia Prokuratury Europejskiej w celu ochrony interesów finansowych UE** (planowanej na 2013 r.), inicjatywę Komisji należy traktować z dużą ostrożnością. Zmiany instytucjonalne powinny być przeprowadzane jedynie wówczas, gdy pozostawienie stanu obecnego byłoby oczywiście nieskuteczne. Jest to szczególnie istotne w odniesieniu do budzącej kontrowersje instytucji Prokuratury Europejskiej, także z uwagi na jej ścisłe rygory traktatowe (jednomyślność Rady UE, zgoda Parlamentu Europejskiego). Należy ponadto zauważyć, że kwestia ustanowienia Prokuratury Europejskiej jest także powiązana z oceną skuteczności funkcjonowania Eurojust i proponowanymi zmianami w akcie prawnym ustanawiającym tę agencję. Działania w tym obszarze powinny być spójne.

BUDOWA UNII TRWAŁEGO WZROSTU I SOLIDARNOŚCI

Jednolity rynek na rzecz wzrostu gospodarczego

W odniesieniu do rynku wewnętrznego Komisja Europejska zaproponowała działania stanowiące realizację *Aktu o jednolitym rynku* i zadeklarowała, że jednolity rynek pozostaje najważniejszym instrumentem umożliwiającym przywrócenie wzrostu gospodarczego i tworzenie nowych miejsc pracy. Polska ocenia pozytywnie intensyfikację prac nad wdrażaniem i egzekwowaniem przepisów dotyczących jednolitego rynku, nie są one bowiem tylko krótkookresowymi działaniami nastawionymi na wyjście z kryzysu, ale wpisują się w koncepcję długookresowego, innowacyjnego rozwoju gospodarczego UE. Jednym z ważniejszych elementów budowy jednolitego rynku będzie realizacja *Europejskiej Agendy Cyfrowej*, a w tym kontekście – z punktu widzenia interesów Polski – powiązanie priorytetów digitalizacji polskiej administracji z celami *EAC*.

Opowiadając się za spójnym i harmonijnym rozwojem **Europejskiej Przestrzeni Badawczej (EPB)** stanowiącej bardzo ważny krok w kierunku stworzenia nowoczesnej bazy naukowo-badawczej w Unii Europejskiej, Polska w toku prac będzie zwracać szczególną uwagę na możliwe zagrożenia dla słabiej rozwiniętych państw europejskiego sektora nauki. Odnosi się to w szczególności do sytuacji, w której EPB może stać się mechanizmem jednostronnego transferu zasobów, tj. przepływu naukowców z państw słabiej rozwiniętych do państw o wysokiej intensywności nakładów na badania. W kontekście **inicjatywy *Stan Unii innowacji na 2012 r. – przyspieszenie zmian***, należy poprzeć m.in. opracowanie nowego wskaźnika dotyczącego szybko rozwijających się innowacyjnych przedsiębiorstw.

Komisja Europejska zapowiada również „**aktywną promocję**” **handlu elektronicznego**, co odzwierciedla znaczenie e-handlu dla przyszłego wzrostu gospodarczego. Polska będzie popierać działania KE w tym zakresie.

Z uwagi na coraz większą liczbę kanałów dystrybucji twórczości w środowisku cyfrowym, Polska popiera przedstawione w *Europejskiej Agendzie Cyfrowej* oraz Programie prac Komisji na rok 2012 propozycje stworzenia efektywniejszych niż obecnie metod budowania legalnej oferty treści, kształtowania sprzyjającego otoczenia dla działalności twórców i innych posiadaczy praw oraz zapewnienia równych szans w tworzeniu nowych modeli biznesowych i innowacyjnych rozwiązań **dystrybucji twórczości w środowisku cyfrowym**. W tym kontekście pozytywnie przyjmujemy także inicjatywę *Europejska agenda cyfrowa – kolejne*

kroki, licząc na priorytetowe potraktowanie zagadnień związanych z digitalizacją dóbr kultury oraz dostępu do nich.

Podobnie pozytywnie przyjmujemy planowaną **rewizję Komunikatu w sprawie kinematografii**. Polska ma nadzieję, iż nowy Komunikat uwzględni te potrzeby europejskiego rynku filmowego, które wynikają z przejścia na technologie cyfrowe, w szczególności zaś potrzebę cyfryzacji mniejszych kin, wyświetlających repertuar europejski i niezależny.

Polska, co do zasady, popiera zapowiedziane prace nad **usprawnieniem zbiorowego zarządu prawami autorskimi**, gdyż harmonizacja zasad dotyczących prawa autorskiego, w tym zbiorowego zarządzania, może przyczynić się do urzeczywistnienia jednolitego rynku w zakresie udostępniania treści w formatach cyfrowych. Polska przede wszystkim popiera uregulowanie zasad transparentności organizacji zbiorowego zarządzania oraz relacji organizacji z użytkownikami i właścicielami praw autorskich i pokrewnych. Natomiast poparcie dla harmonizacji w zakresie licencji ponadgranicznych będzie uzależnione od konkretnych rozwiązań, jakie zostaną ostatecznie zaproponowane przez KE.

Głównym celem zapowiadanej na 2012 r. **inicjatywy Egzekwowanie praw własności intelektualnej** będzie dostosowanie dyrektywy 2004/48/WE ws. egzekwowania praw własności intelektualnej do aktualnych wyzwań wynikających z konieczności skutecznej i jednolitej ochrony praw własności intelektualnej w UE, w szczególności w środowisku cyfrowym. Polska dostrzega fakt, iż dyrektywa nie została skonstruowana z myślą o wyzwaniu, jakim jest wzrost liczby naruszeń praw własności intelektualnej dokonywanych za pośrednictwem Internetu i popiera prace nad odpowiednimi rozwiązaniami umożliwiającymi skuteczniejsze egzekwowanie praw w środowisku cyfrowym. W toku prac będzie przede wszystkim podkreślać, że rozwiązania te powinny brać pod uwagę aspekty związane ze swobodą obrotu gospodarczego za pośrednictwem Internetu tak, aby nowo przewidziane instrumenty nie stanowiły nadmiernych obciążeń i były akceptowalne dla uczestników tego obrotu.

Polska w pełni popiera plany Komisji dotyczące zapewnienia **pełnej implementacji dyrektywy usługowej** w państwach członkowskich. Wiele państw członkowskich wciąż nie wdrożyło w pełni dyrektywy, w szczególności w zakresie Pojedynczych Punktów Kontaktowych, co powinno zostać jak najszybciej wykonane. Podobny postulat, tj. spójne wdrażanie już przyjętych rozwiązań, KE formułuje *de facto* wobec wszystkich decyzji dotyczących jednolitego rynku, co jest również popierane przez Rząd RP.

W zakresie polityki przemysłowej Polska z zadowoleniem przyjmuje projektowaną **aktualizację i przegląd realizacji zintegrowanej polityki przemysłowej** jako jednego z kluczowych obszarów rozwoju Unii Europejskiej, przeprowadzany w celu wzmocnienia wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, zwłaszcza w sytuacji gdy istnieją wyraźne zagrożenia pogorszenia perspektyw rozwoju gospodarczego, związane z sytuacją na rynkach finansowych, wzrostem cen energii i surowców oraz koniecznością konsolidacji budżetowej. W powyższe podejście wpisują się projektowane działania przewidziane postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ws. REACH, na podstawie których Komisja Europejska zobowiązana jest do dokonania w terminie do 1 czerwca 2012 roku **przeglądu i oceny funkcjonowania rozporządzenia REACH**. Polska uważa, że jednym z aspektów, na które KE powinna zwrócić szczególną uwagę, są kwestie związane z zachowaniem konkurencyjności europejskiego przemysłu chemicznego oraz zmniejszeniem obciążeń (zarówno finansowych jak i administracyjnych) spoczywających na przedsiębiorcach, którzy są adresatami rozporządzenia.

W zakresie propozycji przewidzianych do przedłożenia w 2012 roku KE zaproponowała **trzy bloki tematyczne w ramach polityki transportowej: jednolita europejska przestrzeń powietrzna, liberalizacja przewozów kolejowych oraz paliwa alternatywne dla transportu**. Zgodnie z dotychczasowymi kierunkami rozwoju europejskiej polityki transportowej oraz zapisami Białej Księgi polityki transportowej, w każdym z tych bloków KE duży nacisk kładzie na kwestie ograniczenia emisji CO₂, podniesienie konkurencyjności na rynku oraz prawa pasażerów. W tym kontekście dla Polski nie jest jednak oczywisty związek przyczynowo skutkowy na jaki wskazuje KE, tzn. iż liberalizacja przewozów kolejowych oraz zwiększenie konkurencji w tym zakresie przyczynią się do ograniczenia emisji związków węgla. Inicjatywy w tym zakresie będą stanowiły przedmiot uwagi ze strony Rządu RP. Z punktu widzenia polskich interesów gospodarczych największe znaczenie będzie miał pakiet kolejowy, składający się z aktów dotyczących dostępu do rynku kolejowego oraz funkcjonowania Europejskiej Agencji Kolejowej. Intencją KE jest zapewnienie niedyskryminującego dostępu do infrastruktury kolejowej, w tym do usług związanych z kolejami (jak np. terminale towarowe, stacje rozrządowe, tory postojowe), w szczególności poprzez rozdział strukturalny między zarządzaniem infrastrukturą a świadczeniem. KE chciałaby również doprowadzić do podniesienia roli Europejskiej Agencji Kolejowej, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa kolei poprzez jej nadzór nad środkami bezpieczeństwa podejmowanymi przez krajowe organy bezpieczeństwa oraz ich stopniową harmonizację. W opinii Polski, na obecnym etapie rozwoju rynku kolejowego w UE niektóre

propozycje działań zawarte w tych inicjatywach mogą się okazać przedwczesne, wzięwszy pod uwagę zróżnicowanie finansowe i infrastrukturalne między państwami członkowskimi. Zdaniem Rządu RP rozdzielenie instytucjonalne między zarządzaniem infrastrukturą a świadczeniem usług nie musi gwarantować niedyskryminującego dostępu do infrastruktury kolejowej. Trwająca na forum UE w 2011 r. dyskusja nad przekształceniem tzw. I pakietu kolejowego wykazała brak dowodów, że rozdział strukturalny zwiększy konkurencyjność kolei.

Programie prac KE nie odnosi się wprost do zagadnień z zakresu pomocy publicznej, jednakże wiele z zaproponowanych inicjatyw związanych z działalnością gospodarczą na jednolitym rynku niewątpliwie już jest lub będzie wspomaganych ze środków publicznych. Polska w pracach nad nowymi aktami prawnymi określającymi **warunki dopuszczalności pomocy publicznej** będzie zabiegała o to, aby nowe rozwiązania odpowiadały zawodnościom rynku identyfikowalnym w Polsce, a jednocześnie zapewniały, że udzielane wsparcie dla przedsiębiorców nie zniekształci nadmiernie konkurencji. Polska popiera również projektowane działania Komisji w zakresie **usprawnienia dochodzenia roszczeń z tytułu naruszenia prawa konkurencji** na poziomie UE, zwłaszcza ze względu na ich szczególną wagę dla konsumentów i przedsiębiorców.

Ponadto, zgodnie z zaprezentowanym przez KE harmonogramem, na rok 2013 planowana jest **rewizja rozporządzenia w sprawie pomocy de minimis i rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych** (aktualnie obowiązujące rozporządzenia tracą moc z końcem 2013 r.). W opinii Polski rozpoczęcie prac nad nowymi rozporządzeniami w 2013 r. wydaje się być zbyt późne. Z pewnością z punktu widzenia programowania procesu wsparcia w nowej perspektywie finansowej dobrze byłoby, aby rozporządzenia dotyczące pomocy publicznej były znane jak najwcześniej. W ocenie Rządu RP prace nad rozporządzeniami dotyczącymi pomocy publicznej powinny rozpocząć się możliwie najwcześniej, więc zasadne byłoby przesunięcie rozpoczęcia prac nad tymi rozporządzeniami na 2012 r.

W dziedzinie polityki konsumenckiej jako jeden z czynników mających zasadnicze znaczenie dla pobudzenia popytu i przywrócenia wzrostu gospodarczego wskazany został wzrost zaufania konsumentów (zostało to odzwierciedlone przez KE m.in. w *Europejskiej Agendzie Cyfrowej* oraz *Akcie o Jednolitym Rynku*). W 2012 r. Komisja Europejska planuje przedstawienie kilku kluczowych projektów w tym obszarze. Pierwszą z inicjatyw ma być **europejski program na rzecz praw konsumentów**, który pokaże, w jaki sposób prawa i bezpieczeństwo konsumentów mogą stworzyć bezpieczne podstawy na rzecz konsumentów w ramach jednolitego rynku. Polska popiera tę inicjatywę KE, gdyż właściwe zdefiniowanie

celów i wyzwań Unii Europejskiej na kolejne lata w zakresie ochrony konsumentów będzie miało kluczowe znaczenie dla ochrony słabszych uczestników rynku w Europie. Nowy dokument strategiczny ma być w założeniu wynikiem innowacyjnego podejścia oraz horyzontalnego myślenia i spójnych działań wszystkich instytucji zaangażowanych w politykę konsumencką. Program ten określi strategiczną wizję polityki ochrony konsumentów opierającą się na zapewnieniu bezpieczeństwa, informacji, edukacji, praw, możliwości dochodzenia roszczeń, dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz egzekwowania prawa, zgodnie z zasadami społecznej gospodarki rynkowej.

Kolejną inicjatywą będzie **projekt zmiany przepisów dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów**, który ma umożliwić wprowadzenie opartego na jasnych zasadach, spójnego podejścia zarówno w stosunku do konsumentów, jak i wytwórców oraz połączenie dwóch odrębnych systemów nadzoru w ramach jednolitego podejścia na rzecz jednolitego rynku. Polska popiera ten projekt Komisji i oczekuje na szybkie zakończenie prac w tym zakresie. Z punktu widzenia przedsiębiorców, konsumentów jak i organów państwa likwidacja obecnego dualizmu w nadzorze rynku będzie bardzo korzystna. Rewizja przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów podniesienie poziom ochrony konsumentów dzięki uproszczeniu oraz ulepszeniu istniejącego systemu nadzoru rynku przez m.in. bardziej efektywne przyjmowanie norm, zwiększanie bezpieczeństwa produktów sprzedawanych w sieci, redukcję kosztów wynikających z rozbieżności w ocenie ryzyka.

Realizacja kolejnej inicjatywy zaplanowanej przez KE w 2012 r., tj. **urzeczywistnienie do 2014 r. wewnętrznego rynku energii**, jest również jednym z najbardziej priorytetowych zagadnień z punktu widzenia interesów Polski. Stąd w nadchodzących miesiącach Rząd będzie kontynuował działania mające na celu rozbudowę i modernizację infrastruktury energetycznej – transgranicznej oraz wewnątrz państw członkowskich (m.in. w ramach prac nad nowym instrumentem „Łącząc Europę” oraz kształtem polityki spójności w WRF 2014 - 2020), aktywnie wspierał rozwój współpracy w obszarze energii na poziomie regionalnych forów instytucjonalnych (w ramach m.in. współpracy Grupy Wyszehradzkiej, BEMIP, itp.) oraz kontynuował działania na rzecz usunięcia dysfunkcjonalności rynku wewnętrznego energii oraz wzmocnienia jego przejrzystości poprzez pełną i szybką implementację właściwej legislacji (m.in. III pakiet liberalizacyjny oraz rozporządzenie w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii). Rządowi RP będzie w szczególności zależało na przyjęciu rozwiązań możliwie najbardziej korzystnych dla rozwoju eksploatacji złóż gazu łupkowego. Działania w tym zakresie będą stanowiły kontynuację wysiłków podejmowanych dotychczas

przez Polskę, także w ramach priorytetów polskiej prezydencji w drugiej połowie 2011 r. Stąd niezbędne będzie kontynuowanie prac uzgodnionych w konkluzjach Rady ds. Energii z 24 listopada 2011 r. oraz w konkluzjach Rady Europejskiej z 9 grudnia 2011 r., wskazujących m.in. na potrzebę wzmocnienia zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej UE oraz zapewnienie jej realizacji w oparciu o jasne zasady, w tym m.in. zapewnienia zgodności z legislacją rynku wewnętrznego umów zawieranych z głównymi dostawcami i państwami tranzytowymi surowców energetycznych i energii.

Wzmocnienie pozycji obywateli w społeczeństwach sprzyjających włączeniu

Rząd RP pozytywnie odnosi się do inicjatyw Komisji, które mają na celu zwiększanie zatrudnienia oraz zmniejszanie ubóstwa i wykluczenia społecznego (takie jak program „Mobilna Młodzież”, program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia, czy też program walki z ubóstwem).

Polska z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż wśród elementów niezbędnych do budowy trwałego wzrostu i solidarności Komisja wymienia kwestię **modernizacji systemów edukacji** w UE, a jako narzędzie jej przyspieszenia – program „Erasmus dla wszystkich”, konsolidujący dotychczasowe programy „Uczenie się przez całe życie” i „Młodzież w działaniu”. Polska docenia zaakcentowanie w nowym programie istotnej roli szkolnictwa wyższego i kwestii jego modernizacji, jednocześnie sugeruje szersze odzwierciedlenie w nim znaczenia innych form i sfer kształcenia i szkolenia w szerokiej perspektywie uczenia się przez całe życie, które również przyczyniają się do poprawy szans młodych ludzi i osób dorosłych na rynku pracy. KE nie przywiązuje należytej uwagi także do innych korzyści, które może zapewnić program, takich jak wzrost udziału młodych osób w życiu społecznym i demokratycznym.

Na uwagę zasługuje planowany na 2012 r. komunikat dotyczący **nowego podejścia do umiejętności w kontekście strategii Europa 2020**, który będzie zawierał podsumowanie dotychczasowych prac i w którym zostaną sformułowane zalecenia dla państw członkowskich, mające na celu wsparcie wspólnych wysiłków w dążeniu do osiągnięcia europejskich poziomów odniesienia ET 2020 oraz celów wymiernych strategii Europa 2020. Zalecenia te będą istotne dla Polski ze względu na fakt, że odnoszą się do umiejętności podstawowych, jak też do kompetencji kluczowych (w tym transwersalnych), ważnych w perspektywie uczenia się przez całe życie.

Negatywnie należy odnotować brak w Programie prac KE propozycji środków na rzecz wsparcia dynamicznie rozwijającej się, ale ciągle dysponującej pozytywnym potencjałem

(w zakresie wspierania rozwoju regionalnego i spójności społecznej) branży, jaką są **przemysły kultury i kreatywne**. Brak nawet odniesienia do propozycji programu „Kreatywna Europa”, który wspomógłby projekty o europejskiej wartości dodanej proponowane przez sektor audiowizualny i operatorów kulturalnych, a także który wspierałby rozwój przemysłów kultury i kreatywnych. Należy odnotować, że w Programie prac nie uwzględniono zapowiadanego już na połowę 2011 roku, ale dotąd nieopublikowanego *Komunikatu ws. wsparcia przemysłów kultury i kreatywnych*. Wprowadzenie nowego instrumentu finansowego planowanego w ramach programu „Kreatywna Europa”, czy planowane uproszczenie regulacji dotyczących praw autorskich w odniesieniu do przemysłu muzycznego wpisują się w działania na rzecz tych przemysłów, nie stanowi to jednak kompletnej odpowiedzi na wnioski z konsultacji publicznych Zielonej księgi ws. uwalniania potencjału tego sektora.

Ponadto, Rząd RP oczekuje na **pakiety inicjatyw Komisji na rzecz działań, które mają przyczynić się do walki z rosnącym bezrobociem** (zwłaszcza wśród osób młodych) **oraz wzmocnienia mobilności na poziomie europejskim** (reforma Europejskich Służb ds. Zatrudnienia, EURES). Budowanie zdolności młodzieży do podejmowania zatrudnienia i bycia zatrudnionym, a także umiejętności przystosowania do zmieniających się warunków jest bardzo istotne wobec obecnych trudności, jakich doświadcza ta grupa osób na rynku pracy oraz wobec współczesnych zmian paradygmatu gospodarczego. Z punktu widzenia aktywności rządu RP ważne będzie wykorzystanie planów KE do realizacji założeń programu na rzecz zmniejszania odsetka bezrobotnych wśród młodych absolwentów oraz równoczesne wpływanie na kształt planów KE, tak aby były one spójne z założeniami polskiego programu.

W opinii Rządu RP, szczegółowy **pakiety rozwiązań dotyczących modelu *flexicurity*** oraz jego poszczególnych komponentów, pozytywnie wpłyną na ograniczenie segmentacji rynku pracy oraz lepsze zarządzanie i restrukturyzację przedsiębiorstw. Należy jednak oczekiwać, że tym razem wdrażanie elastycznego modelu rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (modelu *flexicurity*) poprzez koordynację polityk zatrudnienia okaże się skuteczniejsze niż dotychczas. Wynika z tego potrzeba przedstawienia przez KE bardzo konkretnych rozwiązań, które powinny posłużyć do sformułowania CSR (*Country Specific Recommendations*). W tym kontekście, w odniesieniu do istotnej dla Polski kwestii **wprowadzenia ubezpieczenia społecznego przy umowach o dzieło**, szczególnie ważne będzie przeprowadzenie oceny związku pomiędzy planowanymi w Polsce rozwiązaniami w tym zakresie a planowanym przez KE w 2012 r. przeglądem zasad dotyczących modelu *flexicurity* oraz potencjalnymi implikacjami tego przeglądu.

W odniesieniu do planów legislacyjnych Komisji dotyczących **wzmocnienia rynku wewnętrznego w zakresie skutecznych i bezpiecznych produktów emerytalnych**, Rząd RP postrzega tę inicjatywę jako kluczową dla zatrudnienia i tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza w obliczu starzenia się społeczeństw. Jakkolwiek w tym kontekście Rząd RP podkreśla, że podejście mające na celu stworzenie możliwości przenoszenia dodatkowych praw emerytalnych nie wydaje się możliwe do realizacji ze względu na podnoszone przez wiele państw trudności techniczne, uciążliwy charakter oraz podatność na nadużycia związane z wdrożeniem takich rozwiązań.

W opinii Rządu RP wykorzystywanie przepisów **dyrektywy dot. dobrowolnych zakładowych systemów zabezpieczenia emerytalnego pracowników (IORP)** w celu tworzenia zintegrowanego, wspólnego rynku pracowniczych programów emerytalnych niezależnie od ich formy, może powodować, że polscy pracownicy zostaną narażeni na nowe ryzyka, nieobecne w aktualnym systemie krajowym (w szczególności ryzyko upadłości pracodawcy - sponsora). Zasadne wydaje się zachowanie dużej ostrożności w formułowaniu postulatów dotyczących dalszego rozwoju dyrektywy IORP, bowiem ich implementacja do krajowego porządku prawnego mogłaby spowodować dodatkowe koszty budżetowe i problemy społeczne związane z kwestią wypłaty dodatkowych emerytur po upadku pracodawcy - sponsora.

Istotne znaczenie ma inicjatywa dotycząca ewentualnej **zmiany rozporządzenia o statucie spółki europejskiej (SE)** wraz z uzupełnieniem statutu spółki europejskiej a także spółdzielni europejskiej w odniesieniu do kwestii zaangażowania pracowników w zarządzanie. Co prawda, europejskie formy spółki i spółdzielni nie cieszą się popularnością w Polsce (obecnie zarejestrowane są 2 SE), jednak propozycje dotyczące rozwiązania takich kwestii jak siedziba spółki oraz zaangażowanie pracowników w zarządzaniu przedsiębiorstwem, jak i podejście do kwestii kapitału zakładowego będą miały bezpośredni wpływ na przyszłość europejskiego prawa spółek (ewentualnego zakończenia negocjacji i przyjęcia projektu rozporządzenia o statucie Europejskiej Spółki Prywatnej (SPE), ewentualnych zmian drugiej dyrektywy spółkowej (dyrektywa kapitałowa) oraz ewentualnego wniosku w sprawie XIV dyrektywy spółkowej w sprawie transgranicznego przeniesienia siedziby spółki kapitałowej).

Wytyczanie ścieżki wiodącej do stabilnej przyszłości

Program prac Komisji Europejskiej na 2012 podtrzymuje silny związek pomiędzy strategią „Europa 2020” a rolnictwem i obszarami wiejskimi. Przyszłoroczne zaangażowanie Komisji w **proces legislacyjny nad pakietem WPR 2020** znajdującym się już w Radzie

i w Parlamencie Europejskim będzie z pewnością kluczowym tematem dyskusji w instytucjach UE. Należy jednak zauważyć, że planując prace nad inicjatywami prawodawczymi Komisja nie przedstawia jednego spójnego pakietu dotyczącego polityki rolnej, czego przykładem jest opóźnienie gruncie publikacji projektu dotyczącego mechanizmu promocji i informowania (projekt legislacyjny dopiero zostanie wypracowany, obecnie trwają prace nad konkluzjami w Radzie) w sytuacji, kiedy ogólny pakiet wsparcia rolnictwa już przedstawiono Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w 2011 r. Polska będzie postulować programowanie prac KE w synchronizacji z pracami w Radzie nad pakietem wsparcia rolnictwa, a także przyspieszenie prac nad mechanizmem promocji.

W kontekście planów Komisji dotyczących przedstawienia **rozwiązań systemowych w zakresie gospodarki zasobami wodnymi**, Polska negatywnie ocenia planowanie prac nad zasobami i postuluje wypracowanie w pierwszej kolejności horyzontalnej strategii bezpieczeństwa żywnościowego, co jest szczególnie istotne z punktu widzenia sektora i gospodarki rolno-żywnościowej. W przeciwnym razie, po raz kolejny dyskusja rozbita zostanie na pod-priorytety bez uwzględnienia innych, już rozpoczętych prac. Jako przykład niespójności działań można podać priorytet gospodarowania zasobami wodnymi, który został wprowadzony do polityki rolnej UE już w latach 2008-2009, ale KE dopiero w 2012 planuje przedstawienie rozwiązań systemowych.

Odnosząc się do planowanego na 2012 r. przedstawienia komunikatu w sprawie **wycofywania systemu kwot mlecznych** Rząd RP wskazuje, że uzasadnione byłoby ponowne dokonanie oceny decyzji dotyczącej przyszłości kwotowania produkcji mleka i weryfikacja potrzeby wyjścia z kwot.

Pozytywnie należy odebrać inicjatywę na rzecz **uproszczenia i zmniejszenia obciążeń administracyjnych w zakresie rolnictwa**, związaną z wprowadzeniem przepisów wykonawczych dotyczących płatności w ramach WPR, objętych zasadą wzajemnej zgodności. Uproszczenie procedury związanej ze zniesieniem obowiązku przeprowadzenia kontroli następczych w przypadku drobnych naruszeń oraz zmniejszenie liczby kontroli następczych do 20% na podstawie analizy ryzyka w przypadku gospodarstw, dla których kwota kary nie przekracza 100 EUR, pozwoli zredukować obciążenia administracyjne zarówno dla rolników jak i krajowych administracji.

W ramach prac nad Unijną Strategią Zdrowia Zwierząt, w 2012 r., Komisja Europejska przedstawi ramową **propozycję legislacyjną dotyczącą zdrowia zwierząt**. Celem nowej regulacji będzie zebranie w jednym akcie prawnym przepisów z wielu obecnie obowiązujących

aktów prawnych dotyczących zdrowia zwierząt, dotyczących m.in. zasad handlu wewnątrzunijnego i przywozu z państw trzecich, zwalczania chorób zakaźnych, dobrostanu zwierząt. Większy niż obecnie nacisk ma zostać położony na kwestie zapobiegania chorobom. Planuje się także przededefiniowanie obecnie istniejących zależności między przepisami w zakresie zdrowia zwierząt a dotyczącymi, np. kwestii ochrony środowiska, produktów leczniczych, czy WPR. Polska popiera plany idące w kierunku uproszczenia przepisów dotyczących zdrowia zwierząt, jednocześnie nowe prawo powinno być możliwie najbardziej zbieżne ze standardami międzynarodowymi, które są wyznaczane, m.in. przez OIE i Codex Alimentarius.

Ponadto w dziedzinie weterynarii można się spodziewać inicjatyw dotyczących **zmiany przepisów w zakresie opłat za kontrole weterynaryjne oraz wydatków w dziedzinie weterynarii**. Obie te inicjatywy będą niezwykle istotne, gdyż będą wpływać na konkurencyjność polskich hodowców zwierząt i producentów żywności. Polska będzie zabiegała o przyjęcie takich rozwiązań, które nie będą stwarzały zbyt dużych obciążeń dla hodowców i producentów, zwłaszcza działających na niewielką skalę.

Polska popiera kontynuację działań na rzecz **efektywnego wykorzystania zasobów, w tym energii**, co stanowiło także priorytet działań w trakcie polskiej prezydencji. Rząd RP podkreśla konieczność dostosowania środków na rzecz wdrażania tej inicjatywy do indywidualnych uwarunkowań poszczególnych regionów i państw członkowskich oraz uwzględnienia potencjalnych skutków takich działań, jak zmiany na rynku pracy i wpływ na konkurencyjność przedsiębiorstw na globalnym rynku.

W 2012 r. Komisja nadal będzie realizować cel, jakim jest podjęcie rzeczywistych i wszechstronnych globalnych wysiłków na rzecz **ograniczenia emisji gazów cieplarnianych**. W tym zakresie Rząd RP ze szczególną uwagą będzie poddawał analizie takie inicjatywy jak: uwzględnienie emisji pochodzących z transportu morskiego w unijnym zobowiązaniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz redukcja emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. W kontekście walki ze zmianami klimatu, pozytywnie należy ocenić także inicjatywę opracowania unijnej strategii adaptacyjnej. Rząd RP zwraca przy tym uwagę, że przy realizacji celów związanych z ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych i budową niskoemisyjnej gospodarki, należy wziąć pod uwagę konieczność zachowania konkurencyjności gospodarki UE oraz nieobniżania konkurencyjności gospodarek poszczególnych państw członkowskich UE. Zwracamy uwagę na możliwe niekorzystne dla UE skutki gospodarcze i handlowe, jakie mogą wiązać się z podejmowanymi przez UE jednostronnymi działaniami. Przykładem może

być ostry spór pomiędzy UE a państwami trzecimi (na czele z USA i Chinami) z powodu włączenia sektora lotniczego do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS).

W związku z realizacją inicjatywy flagowej „Europa efektywnie wykorzystująca zasoby” w ramach Strategii „Europa 2020” Komisja nie precyzuje w wystarczającym stopniu planowanych działań na rzecz **oddzielenia wzrostu gospodarczego od negatywnego wpływu na środowisko**. Jednym z najpilniejszych działań powinna być aktywność na rzecz podniesienia świadomości społeczeństwa i poszczególnych interesariuszy na temat efektywnego korzystania z zasobów naturalnych. Polska będzie wskazywała na potrzebę uzupełnienia kolejnych planów prac Komisji (tj. na lata 2013/14) o działania na rzecz opracowania i prezentacji wskaźników efektywnego korzystania z zasobów, co zostało zadeklarowane w „Planie działań na rzecz Europy efektywnie wykorzystującej zasoby” (COM (2011) 571), oraz potwierdzone w konkluzjach Rady ds. Środowiska przyjętych w grudniu 2011 r. Ponadto należy podkreślić, że Rząd RP popiera wszelkie działania mające na celu walkę z kryzysem, jednak dostrzega zagrożenie marginalizacji spraw środowiskowych i dlatego będzie popierała działania mające na celu m.in. walkę z utratą bioróżnorodności.

Prace w obszarze rybołówstwa w 2012 r. będą koncentrować się na sprawnym uzgodnieniu i przyjęciu przedstawionego w lipcu 2011 r. pakietu propozycji ws. **reformy Wspólnej Polityki Rybołówstwa po 2012 r.** Z perspektywy Polski kluczową kwestią jest jak najszybsze przedłożenie przez Komisję Europejską projektu rewizji obowiązującego obecnie wieloletniego planu zarządzania dorszem na Morzu Bałtyckim, który nie odzwierciedla aktualnej sytuacji stada. Natomiast w ramach dalszych prac wdrażaniem zintegrowanej polityki morskiej UE w opinii Polski niezbędne jest tzw. jednoznaczne określenie zakresu znaczeniowego koncepcji tzw. „błękitnego wzrostu” (ang. *Blue Growth*).

Europa otwarta dla obywateli

Na szczególną uwagę zasługują inicjatywy składające się na unijny **system kontroli granic**, takie jak budowa systemu wjazdu i wyjazdu (ang. entry/exit), pozwalającego na rejestrację daty i miejsca wjazdu obywateli państw trzecich oraz na obliczanie czasu dozwolonego pobytu oraz program rejestracji podróżnych, który umożliwi niektórym często podróżującym grupom obywateli państw trzecich wjazd do UE na podstawie uproszczonej odprawy granicznej przy przechodzeniu przez automatyczne bramki, z zastrzeżeniem poddania się odpowiedniej procedurze kontroli wstępnej. Polska zgadza się, iż reforma zarządzania granicami zewnętrznymi UE i zachowanie Europy bez granic wewnętrznych jest obecnie jednym z najważniejszych zadań. W tym kontekście oczekujemy na propozycje legislacyjne KE

w zakresie wykorzystania nowoczesnych technologii do zarządzania zewnętrznymi granicami UE, szczególną wagę przywiązując do przedstawienia przez Komisję rzetelnej i pogłębionej analizy kosztów realizacji tych projektów.

Szczególnej uwagi wymaga inicjatywa KE dotycząca **uznawania aktów stanu cywilnego oraz niektórych skutków aktów stanu cywilnego**. Jest to inicjatywa, której potencjalne rozwiązania mogą być sprzeczne z podstawowymi zasadami polskiego porządku prawnego. Z tego względu należy do niej podchodzić z dużą ostrożnością i poddać ją szczegółowej analizie na etapie publikacji projektu przez Komisję Europejską.

Działania mające na celu **wzmacnianie praw procesowych w postępowaniu karnym**, stanowią kontynuację priorytetów polskiej prezydencji dotyczących ochrony praw obywateli. KE zakłada przedstawienie dwóch wniosków legislacyjnych: dot. prawa do adwokata w postępowaniu karnym (obecnie negocjowany projekt dyrektywy) oraz pomocy prawnej (w 2013 r.). Zasadniczo, wszelkie działania Komisji służące poprawie praw procesowych w postępowaniu karnym zasługują na wsparcie. Nie oznacza to jednak bezwarunkowej akceptacji ze strony Polski wszystkich rozwiązań zaproponowanych w tym obszarze. Szczególnej uwagi wymagają aspekty finansowe w kontekście zakresu prawa do pomocy prawnej. Szczegółowa ocena będzie możliwa po przedstawieniu propozycji przez KE.

Odnosząc się do inicjatywy dotyczącej **reformy struktury Eurojust**, należy wskazać, że ewentualny wzrost uprawnień Eurojust winien być poprzedzony analizą skuteczności wykorzystania przez tę agencję obecnie posiadanych uprawnień. Państwa członkowskie są dopiero w trakcie implementacji decyzji Rady, co uniemożliwia ocenę celowości i efektywności przyznawania Eurojust kolejnych kompetencji. Argument ten Polska podnosiła już w uwagach do planu działań Komisji wdrażających program sztokholmski.

UMACNIANIE POZYCJI UE NA ARENIE MIĘDZYNARODOWEJ

Polska pozytywnie ocenia założenia Komisji dotyczące określenia ambitnych ram działań zewnętrznych UE, zachowując jej gotowość do reakcji na dynamicznie zmieniającą się sytuację na świecie.

W przypadku Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, podkreślić należy potrzebę **wzmocnienia znaczenia ESDZ i konieczność poprawy jej funkcjonowania**. Polska dostrzega pewne wyzwania, które stoją w najbliższym czasie przed ESDZ, m.in. utrzymanie odpowiedniego poziomu zaangażowania w całym – zarówno południowym, jak i wschodnim –

sąsiedztwie UE, kontynuacja wysiłków Służby na rzecz zagospodarowania postanowień Traktatu z Lizbony i znalezienia adekwatnej roli dla Trio i prezydencji rotacyjnej w odniesieniu do WPZIB, utrzymanie zaangażowania Służby w definiowanie i wzmacnianie relacji UE z partnerami strategicznymi; usprawnienie procesu wymiany informacji pomiędzy ESDZ a państwami członkowskimi, w tym między delegaturami unijnymi a placówkami państw członkowskich w krajach trzecich, potrzeba konsolidacji i zwiększenia potencjału analitycznego Służby.

Polska pozytywnie ocenia planowany przez KE **pakiet dotyczący europejskiej polityki sąsiedztwa**, inicjatywę przedstawienia w 2012 r. sprawozdania z wdrażania odnowionej EPS oraz propozycji dalszych działań. Rzeczpospolita Polska zwraca jednak uwagę na nierówne wyważenie priorytetów dotyczących stosunków z państwami sąsiedztwa. W Planie prac Komisji na 2012 r. przeważa odniesienie do działań związanych z Południowym Sąsiedztwem (pod tym kątem przedstawione jest wdrażanie komunikatu dotyczącego reformy Europejskiej Polityki Sąsiedztwa (EPS) z 25 maja 2011 r.). Rząd RP będzie zabiegać o zapewnienie równowagi w traktowaniu obu regionów sąsiedztwa – południowego i wschodniego – w ramach inicjatyw przewidzianych na 2012 r. oraz w kontekście przyszłych planów prac KE. Ponadto należy zauważyć, że KE pominęła potrzebę wspierania wymiany międzyludzkiej, w tym kulturalnej, w ramach relacji z krajami objętymi Europejską Polityką Sąsiedztwa. W opinii Rządu RP powinien być to niezmiernie ważny element europejskiej dyplomacji i wsparcia nowych demokracji.

Rząd RP wyraża zadowolenie z faktu, że Program prac KE uwzględnia aktywną rolę tej instytucji w **kontynuacji procesu rozszerzenia**. Istotne z naszego punktu widzenia jest to, że Komisja przywiązuje fundamentalne znaczenie do postępów państw kandydujących na drodze do członkostwa w UE. Rzeczpospolita Polska kładzie nacisk na prowadzenie polityki rozszerzenia w oparciu o zasady warunkowości, wiarygodności i dobrej wzajemnej komunikacji. Bardzo ważnym instrumentem umożliwiającym dokonanie rzetelnej oceny postępów obecnych i potencjalnych kandydatów są raporty okresowe Komisji, natomiast założenia corocznej strategii rozszerzenia, publikowanej w ramach pakietu rozszerzeniowego, są dla nas ważnym głosem w debacie nt. polityki rozszerzenia na forum Rady. W tym kontekście Rząd RP oczekuje, iż – mimo braku bezpośrednich odniesień w planie pracy – w 2012 r. zostanie zrealizowane, zaproponowane przez Komisję Europejską i uwzględnione w konkluzjach Rady do Spraw Ogólnych z 5 grudnia 2011 r. nowe podejście w negocjacjach akcesyjnych w najtrudniejszych rozdziałach (*Wymiar Sprawiedliwości i Prawa Podstawowe*

oraz *Sprawiedliwość, Wolność i Bezpieczeństwo*) polegające na rozpoczynaniu negocjacji w tych rozdziałach na możliwie wczesnym etapie.

W ocenie Rządu RP Komisja Europejska trafnie wskazała, że generalnym założeniem wspólnej polityki handlowej jest pozytywne **zakończenie wielostronnych negocjacji handlowych**, zwłaszcza pozytywne zakończenie Rundy Doha w ramach negocjacji prowadzonych na forum Światowej Organizacji Handlu (negocjacje DDA WTO). Rząd RP opowiada się za podejmowaniem skutecznych działań zmierzających do ograniczenia tendencji protekcyjnych w świecie oraz dalszego otwierania się rynków krajów trzecich, w tym przede wszystkim rynków gospodarek wschodzących. Istotne dla interesów gospodarczych UE, w tym Polski jest efektywne prowadzenie negocjacji w sprawie zawarcia umów o wolnym handlu w sposób zapewniający osiągnięcie zbilansowanych wyników tych negocjacji, przy zachowaniu odpowiednich korzyści dla obu stron. Dla UE, jako największego bloku handlowego, istotne są wskazane przez KE negocjacje bilateralnych umów o wolnym handlu z Indiami, Kanadą Singapurem czy Mercosurem). Priorytetowe dla UE w zakresie wspólnej polityki handlowej jest dalsze rozwijanie relacji gospodarczych i handlowych z najważniejszymi partnerami strategicznymi tj. USA, Chinami, Brazylią, Rosją i Japonią. Podkreślenie wagi **dalszego rozwijania dwustronnych relacji gospodarczych i handlowych z partnerami z Azji** jest szczególnie istotne dla Polski zwłaszcza biorąc pod uwagę znaczący wzrost zawierania umów dwustronnych przez konkurentów UE z szybko rozwijającymi się gospodarkami azjatyckimi. Z punktu widzenia interesów Polski widzimy potrzebę kontynuacji działań mających na celu **wzmocnienie pozycji handlowej UE w najbliższym regionie, w tym ramach Polityki Sąsiedztwa**. Rząd RP przywiązuje szczególne znaczenie do zakończenia procesu zawarcia i wejścia w życie Umowy Stowarzyszeniowej UE-Ukraina, w tym handlowej części tej umowy tj. Całościowej i Pogłębionej Umowy o Wolnym Handlu (DCFTA), szybkiego podjęcia efektywnych negocjacji DCFTA UE-Gruzja oraz UE-Mołdawia. Opowiadamy się także za szybkim zakończeniem procesu przygotowawczego do rozpoczęcia negocjacji DCFTA UE-Armenia. Ponadto, oczekujemy na podjęcie prac przygotowawczych do otwarcia negocjacji DCFTAs z 4 krajami południowego wymiaru EPS (Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją). Pragmatyczne **poparcie Polski dla dwustronnego regulowania stosunków handlowych nie oznacza jednak odejścia od priorytetowego traktowania wielostronnych porozumień handlowych**, ale wynika z impasu jaki ma miejsce w procesie negocjacyjnym prowadzonym w ramach Rundy Doha.

Kolejna propozycja Komisji, przygotowania (we współpracy z Wysokim Przedstawicielem do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa) **komunikatu w sprawie tzw. klauzuli solidarności** jest zgodna z wcześniejszymi deklaracjami i harmonogramem. Polska prezydencja zainicjowała dyskusję nt. klauzuli solidarności i będzie nadal aktywnie w niej uczestniczyła. W ocenie Rządu RP implementacja klauzuli, przewidzianej w art. 222 TF UE, jest zagadnieniem niełatwym, delikatnym i z pewnością będzie rodzić jeszcze wątpliwości i kontrowersji w procesie legislacyjnym. Nie można też wykluczyć, że przyszła propozycja legislacyjna w tej sprawie będzie minimalistyczna, tj. będzie się odwoływać przede wszystkim do aktualnie istniejących mechanizmów. Takie rozwiązanie jest z punktu widzenia Polski racjonalne, bowiem pozwoliłoby na wprowadzanie nowych mechanizmów stopniowo.

INTELIĞENTNE REGULACJE PRAWNE I ICH SKUTECZNE WPROWADZANIE W ŻYCIE

Inteligentne planowanie wspólnych wydatków

Rząd RP negatywnie ocenia **brak przedstawienia przez Komisję Europejską potencjalnych efektów wykorzystania w walce z kryzysem instrumentów budżetu UE**, takich jak Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności ani instrumentów w zakresie rybołówstwa i rozwoju obszarów wiejskich, które w przyszłości, wraz z Europejskim Funduszem Społecznym, mają być objęte Wspólnymi Ramami Strategicznymi. Rząd RP uważa, że wszystkie te instrumenty (a także pozostałe, które nie zostały wymienione w *Planie*, ale mają być objęte Wspólnymi Ramami Strategicznymi), mogą efektywnie przyczynić się do walki z kryzysem.

W ramach tego bloku tematycznego, należy także odnieść się do propozycji dotyczących **polityki spójności nowej generacji**, które wpisują się w szerszy kontekst działań mających na celu promowanie konkurencyjności, tworzenie nowych miejsc pracy oraz zapewnienie trwałego wzrostu gospodarczego w perspektywie długoterminowej. Należy podkreślić, że takie umiejscowienie pakietu spójnościowego, jak również sektorowych programów wydatkowania środków z budżetu UE jest rezultatem definiowania ich roli w procesie zwalczania konsekwencji kryzysu gospodarczego i finansowego oraz realizacji celów Strategii Europa 2020. Rząd RP podziela zdanie, że powinny być to centralne cele wszystkich unijnych polityk finansowanych z budżetu 2014-2020, których ramy legislacyjne i finansowe zostały zaproponowane w 2011 r., i które będą negocjowane w 2012 i wdrażane do 2020 r. W opinii

Polski główne zadania nowej generacji programów finansowanych z polityki spójności powinny służyć przyszłemu wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu nowych miejsc pracy. Jednocześnie, Rząd RP uważa, że rola oraz miejsce polityki spójności, jako narzędzia stanowiącego największą część budżetu UE przeznaczoną na te cele, powinny zostać bardziej uwypuklone w programie, szczególnie w kontekście zaplanowanych na przyszły rok prac nad Kontraktami Partnerskimi dla państw członkowskich UE. Przyjęcie ww. Kontraktów Partnerskich (wg propozycji KE drogą aktu wykonawczego), określających zobowiązania KE i państw członkowskich jeśli chodzi o wdrażanie nowej generacji programów w polityce spójności, rozwoju obszarów wiejskich i polityki morskiej i rybołówstwa, stanowić będzie kluczową inicjatywę zaplanowaną na przyszły rok. Kontrakt ten będzie wymagał szerokich konsultacji ze wszystkimi partnerami zaangażowanymi w realizację polityki spójności w Polsce, zanim zostanie przesłany do Komisji jako propozycja Rządu RP do negocjacji z KE.

Intelligentne regulacje

Polska z zadowoleniem przyjmuje **kontynuację przez KE działań w zakresie Better/Smart Regulation**. W szczególności na uwagę zasługuje skupienie się na instrumencie oceny wpływu (Impact Assessment), testach dopasowania regulacji (tzw. *fitness checks*) oraz planach redukcji obciążeń regulacyjnych. W większości przypadków koszt zbędnych obowiązków informacyjnych (czyli obciążeń administracyjnych) jest porównywalny z obciążeniami podatkowymi, toteż ich stopniowa redukcja jest preferowanym środkiem poprawy konkurencyjności. Ponadto Polska uznaje za ważną i popiera propozycję KE oceniania wpływu regulacji na konkurencyjność (tzw. *competitiveness proofing*). Może być to rozwiązanie o niebagatelnym znaczeniu dla przemysłu.

VI. STANOWISKO PARTNERÓW SPOŁECZNYCH

Projekt stanowiska Rządu nie był poddawany uzgodnieniom z partnerami społecznymi. Takim konsultacjom społecznym będą jednakże poddawane – prowadzonym przez właściwe ministerstwa i urzędy centralne zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami – poszczególne propozycje legislacyjne i pozalegisłacyjne ujęte w *Programie prac Komisji na rok 2012 - Odnowa Europy*, które będą przedstawiane w ciągu 2012 r.

VII. WNIOSKI

Stanowisko Rządu RP wobec *Programu prac Komisji na rok 2012: Odnowa Europy* nie stanowi samoistnego dokumentu, który byłby prezentowany w dyskusji na forum UE. Jego celem jest identyfikacja kluczowych z punktu widzenia interesów Polski – zarówno w znaczeniu pozytywnym, jak również negatywnym – inicjatyw spośród zapowiedzianych przez KE na 2012 r., a także zasygnalizowanych na przyszłość.

Przedstawione w części V. postulaty Rządu RP będą służyły ukierunkowaniu aktywności wszystkich ministerstw i urzędów centralnych, a także placówek dyplomatycznych RP, mającej na celu budowę poparcia dla postulatów Polski jeszcze przed przedstawieniem poszczególnych inicjatyw przez Komisję Europejską, tak aby zapewnić ich możliwie optymalny kształt. Adresatem tych działań będzie przede wszystkim Komisja Europejska, ale będą one skierowane także do pozostałych instytucji Unii Europejskiej oraz państw członkowskich UE, wśród których najważniejsze będą kontakty z partnerami Polski z Trio, sprawującymi przewodnictwo w Radzie UE w 2012 r., tj. z Danią oraz Cyprem.